

FAŞİST ASKERİ CUNTA'NIN MASKESİ DÜŞTÜ

SON İKİ AY İÇERİSİNDE BASKILARIN BASI-
NA VE AYDINLARA YÖNELDİĞİ, BİRÇOK TANIN-
MIŞ GAZETECİ VE YAZARIN, SİRF YAZILARIN-
DAN VE ESERLERİNDEN ÖTÜRÜ SIKIYONETİMCE
GOZALTINA ALINDIĞI, CUNTA DENETİMİNDEKİ
BASINA BİLE YANSIYOR. BU DURUM, 12 EYLÜL
NİN İYİCE DÜŞÜNGÜNÜ GÖSTERİYOR. ÇONKO TE-
DARBESİNİ YAPAN FAŞİST CUNTA'NIN MASKESİ-
EYLÜL'DÜ YAPANLAR, AMAÇLARININ SADECE TE-
RÖRÜ ORTADAN KALDIRMAK VE DEMOKRASİNİN
NORMAL İŞLEYİŞİNİ SAĞLAMAK OLDUĞUNU İLERİ
SÜRÜMLER, SON DÖRT YILDA 5 BİN'DEN FAZLA

İNSANIN SİYASAL CİNAYETLERDE YASAMINI Yİ-
TİRMİŞ OLMASINDAN ÖTÜRÜ DE, DÜNYA KAMUO-
YUNDA KENDİLERİNİ HAKLI GÖSTEREBİLMİŞLER-
Dİ. ANCAK, SON İKİ AYDIR TUTUKLANAN, MAH-
KUM EDİLEN AYDINLARIN LİSTESİ GÖZDEN GE-
ÇİRİLDİĞİNDE, SALDIRININ, ESAS İTİBARIYLA
İLERİCE DÜŞÜNCEYİ HEDEF ALDIĞI ORTAYA ÇI-
KIYOR. FAŞİST CUNTA'NIN AMACI, ÖRGÜTLERİN
MESİNİ YASAKLADIĞI İLERİCE DÜŞÜNCELERİN
YAYILMASINI DA ENGELLEMELİ, HATTA MÜMKÜN
OLSA TAMAMEN ORTADAN KALDIRMAKTIR. (Bu
konuda ayrıntılı haberimiz 6. sayfadadır)

TEK CEPHE

EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME
KARŞI

sayı:9 1mark
DİB-AK YAYIN ORGANIDIR

AMERİKAN EMPERYALİZM'İNDEN CUNTA'YA YEŞİL IŞIK!

BÜYÜKELÇİ
JAMES SPAIN
İLE SOHBET

«Demokrasiye dönüş aceleye
getirilmemeli. Önemli
olan, varılacak sonuçtur»

«ABD demokrasiye dönüş için orduyu sıkboğaz etmiyor»

A.B.D.'nin Ankara Büyükelçisi Mr. James Spain ile
Bağkonsolos Miss Smith'in Alsancak limanına bakan
odasındayız. Büyükelçi "Dutch Masters" marka
purosundan derin nefesler çekiyor. Kalın çerçeveli
gözlüklerinin ardındaki bakışları sürekli hareketli. "Bana
istediğinizi sorabilirsiniz" diyor ve başlıyoruz:

YENİ ASIR: Türkiye'de 12 Eylül'den
sonra Libya'ya gelen yönetimin destek ve anlayış
bakımında Avrupalı mütefakkinin çok ABD'ye
güvendiği ve dış politikasında Washington'a önce-
lik tanıdığına ilişkin değerlendirmeye katılıyor
mısınız?
MR. SPAIN: Biz, yeni yönetimi, yani
Türk Ordusunu dönüş konusunda sık-boğaz
etmiyoruz, etmek de istemiyoruz. Rejimin restoras-
yonu, bence tamamen size bağlıdır. Bunun
yanında Amerika ve Batı, Toplumun çıkarlarını
düşünmek zorundadır. Avrupa Parlamentosu veya
Avrupa Konseyi, Türkiye'ye karşı bazı çıkışlar
yapabilir. Bu çıkışların, tesiri altında kalınarak
demokrasiye dönüş aceleye getirilmemelidir. Önem-
li olan, varılacak sonuçtur.

TEK CEPHE'Yİ ENGELLEME ÇABALARI!

Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'nin
merkez yayın organı olarak dokuz sayıdan beri
yayınlanmakta olan TEK CEPHE Gazetesi'nin geçen
sayısının dağıtımını Federal Almanya'nın bazı şeh-
irlerinde, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı
Boran'dan geldiği bildirilen bir mektup üzerine
bazı çevrelerce engellenmek istenmiştir. Türkiye'-
ye girişi faşist askeri cunta tarafından engellen-
en TEK CEPHE'ye yurt dışında uygulanmaya çalışıl-
an bu baskı, gerçekten ilgi çekicidir. Mektup-
ta, Tek Cephe'nin 8. sayısının "anti-parti" içe-
rik taşıdığı iddia edilmektedir. Bu iddia ise,
parti içi birliğin korunmasına zarar veren
tasfiyeleri eleştirmiş olmamıza ve en
geniş anti-faşist birlik oluşturulma-
sını istememize dayandırılmakta-
dır. Bu iddialara cevaplarımızı
2-3 sayfalarımızdadır.

ABD-ÇİN İŞBİRLİĞİ

ABD emperyalizmi bir yan-
dan Türkiye gibi bağımlı ka-
pitalist ülkeleri yeni an-
laşmalarla ve darbeci yön-
temlerle kendi saldırgan
planlarına daha fazla bağ-
larken, bir yandan da, yeni
müttefikler buluyor.
Türkiye'ye "Çevik Müda-
hale Birliği" yerleştiril-
sin mi, yerleştirilmesin
mi, tartışmaları sürerken,
ABD'nin Sovyetler Birliği'-
ni gözetleme tesisleri Çin
Halk Cumhuriyeti toprakla-
rına yerleştirildi bile...
Çin yönetiminin, Sovyet-
ler Birliği'ne ve öteki kom-
şu sosyalist ülkelere karşı
Pentagon ile ve NATO ile as-
keri işbirliği görüşmelerini
sürdürdüğü öteden beri
bilinmekteydi. Bu bakımdan,

Çin yönetiminin barış ve
halk düşmanı politikasını
belgeleyen bu yeni haber
sürpriz değil...
Emperyalizmin sosyalist
sisteme ve Üçüncü Dünya ül-
kelerine karşı ekonomik ve
hatta politik saldırısının
da, Trilateral diye bilinen
ve ABD, kapitalist Avrupa
ve Japon tekelcilerinden,
siyasetçilerinden, askerle-
rinden oluşan bir Üçlü Kom-
misyon tarafından yönlendi-
rildiği de bilinir. İşte bu
"emperyalist beyin" in son
toplantısı da geçen ay Çin
başkenti Pekin'de yapıldı.
Bu durumda, aynı emper-
yalizmin Türkiye'ye dayat-
tığı faşist cunta'ya yerli
maocuların alkış tutmasına
neden şaşmalı?

TÜRKİYE'DE 12 EYLÜL DARBESİ'Nİ NATO'NUN ASKERİ PLANLARI VE
İMP'NİN DAYATTIĞI 24 OCAK EKONOMİK KARARLARI ÇERÇEVESİNDE
YAPTIĞI ABD EMPERYALİZMİ, DÜNYA DEMOKRASİ GÜÇLERİNDEN
GELEN "DEMOKRASİYE GEÇİŞ" BASKILARI KARŞISINDA FAŞİST
CUNTA'NIN ARKASINDA YERALMAYI VE KANLI BASKI REJİMİNİN
DEVAM ETMESİ İÇİN EVREN'E YEŞİL IŞIK YAKMAKTADIR. NİTE-
KİM, ABD'NİN TÜRKİYE BÜYÜKELÇİSİ JAMES SPAIN, 6 HAZİRAN
TARİHLİ YENİ ASIR GAZETESİ'NE VERDİĞİ DEMECİNDE AÇIKÇA,
"BİZ, YENİ YÖNETİMİ, YANI TÜRK ORDUSU'NU, DÖNÜŞ KONUSUNDA
SIK-BOĞAZ ETMİYORUZ, ETMEK DE İSTEMİYORUZ. REJİMİN RESTO-
RASYONU, BENCE TAMAMEN SİZİ İLGİLENDİRİR. BUNUN YANINDA,
AMERİKA VE BATTI, TOPLULUĞUN ÇIKARLARINI DÜŞÜNMEK ZORUNDA-
DIR. AVRUPA PARLAMENTOSU VEYA AVRUPA KONSEYİ TÜRKİYE'YE
KARŞI BAZI ÇIKIŞLAR YAPABİLİR. BU ÇIKIŞLARIN TESİRİ ALTIN-
DA KALINARAK DEMOKRASİYE DÖNÜŞ ACELEYE GETİRİLMEMELİDİR.
ÖNEMLİ OLAN, VARILACAK SONUÇTUR," DEMİŞTİR.

Generallerin kan banyosuna göz yummanın elbette bir
faturası da vardır. Nitekim Büyükelçi bunun hemen ardın-
dan, "Çevik Kuvvet"le ilgili bir soruya verdiği cevapta,
"Çevik Kuvvet için Türkiye'den birşey istemedik. Ancak bu
ileride isteneyeceğimiz anlamına gelmemelidir. Sovyet iş-
gali önemini korumaktadır. Bu nedenle Körfez Bölgesi'nde
bir ÇEVİK KUVVET'i şart görüyoruz," diye konuşmuştur.

Geçen ayın bu planda önemli bir gelişmesi
de, Ankara'da Georgetown Stratejik Araştırmalar
Merkezi ile Türk Dış Politika Enstitüsü
tarafından düzenlenen toplantıya, "ÇEVİK MÜ-
DAHİLE BİRLİĞİ"nin isim babası Robert Komer'-
in de katılması olmuştur.
Anımsanacağı gibi, CIA aja-
nı ve Vietnam'da pasifikas-
yon uzmanı olan Komer, 12
yıl önce Türkiye'de büyük-
elçi olarak bulunmaktaydı
ve fesat karıştırdığı için
gençler tarafından arabası-
nın yakılması üzerine ülke-
mizden gitmek zorunda kal-
mıştı. Aynı kişi, yeni be-
lalar açmak için, cunta sa-
yesinde yine Türkiye'dedir.

EFLATUN'UN DEVLET'İ VE EVREN'İN CUMHURİYETİ

Cunta şefi Evren,
Antalya sahillerinde
Eflatun'un "Devlet" ad-
lı eserini de karıştı-
rarak bir haftalık din-
lenme yaptıktan sonra
Kurucu Meclis'e son bi-
çimini vermek üzere An-
kara'ya döndü.
Bilindiği gibi, Ef-
latun'un toplum öğre-
tisi, ideal bir aris-
tokratik devlet tasvi-
ridir. Bu devlet, kö-
lelerin sömürüsüne da-
yanır. Marx, "Eflatun'
un ütopyası, Mısır'da-
ki kast sisteminin A-
tinavari idealizasyo-
nundan başka bir şey
değildir," der.
Şimdi Evren'in ka-
fasında pekişen model,
tepede sivilleşmiş Ev-
renlerin, askerlerin
ve burjuva politikacı-
larının, altta ise tüm
emekçilerin yeralacağı
bir piramittir.
Bunun için kişi kül-
tü yaratma çalışmaları
da hızlandırıldı: Dev-
let Başkanı'nı selam-
lama talimatları, MGK
üyelerine karşı suçla-
rı ağırlaştıran yasa
hazırlıkları...
Yani, Mısır ve Ati-
na kastları 20. yüzyıl
Türkiye'sinde yeniden
kurumlaştırılıyor!

EĞER "İLKELİ BİRLİK" İSE...

Gerek Demokrasi İçin Birlik, gerekse onun merkez yayın organı TEK CEPHE, bir yandan anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekelsiz ve anti-sovenist bir Tek Cephe'nin oluşturulması için ısrarlı mücadele verirken, bir yandan da, böyle bir cephenin mutlaka işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel önderliğinde gerçekleştirilmesi gerektiğini sürekli vurgulamıştır. Nitekim, Demokrasi İçin Birlik Avrupa 1. Genel Kurulu'nun 1 Numaralı Kararı'nda, TEK CEPHE'nin "Bugün Türkiye toplumunda rolü ve işlevi daha da artmış olan ve demokrasi mücadelesinin sürükleyici gücü durumunda bulunan işçi sınıfının politik hareketinin öncülüğünde başarıya ulaşabileceği" gerçeğinin altı önemle çizilmiştir.

Bununla da kalmamış, "demokrasi cephesinin gerçekleştirilmesinde ve başarıya ulaştırılmasında bilimsel sosyalist platformda bulunan örgütlerin her kademede biraraya gelerek oluşturacakları eylem birliğinin ve giderek işçi sınıfı politik hareketinin teklesmesini sağlamalarının artan önemi" de vurgulanmıştır.

Gerçek bu iken, Tek Cephe'nin geçen sayısının dağıtımının bazı çevrelerce engellenmeye çalışılmasına neden olan Behice Boran imzalı bir mektupta, DİB yöneticilerine şu suçlama getirilmeğe çalışılmaktadır: "Geçmişteki olumsuz eylem birliği deneylerinin üyeler üzerinde haklı olarak bırakmış olduğu burukluğu, öfkeyi, güvensizliği, partiyi satıyorlar, teslim ediyorlar yaygaralarıyla körükleyerek, onları parti yönetimine karşı tavır almaya itelemeye çalışarak politik birliği kendi dar, kişisel hesapları nedeniyle önlemeye çalışıyorlar. Çok dikkat çekicidir ki, söz konusu örgüt gazetesinde kendilerini parti çizgisinde göstermek için merkez organından alıntılar yapıldığı halde, merkez organının 1. sayısından başlayarak politik birlik konusunda yayınlanan çeşitli yazılardan tek kelime aktarılmamaktadır."

Önce bir maddi hatayı düzeltmemiz gerekiyor. Söz konusu "merkez organı", TİP Merkez Komitesi adına yayınlanan Çark Başak'tır. Bu derginin ise 2(79) numaralı ve Ekim 1980 tarihli sayısında yer alan aşağıdaki satırlar, TEK CEPHE'nin Aralık 1980 tarihli 3. sayısında aynen yayınlanmıştır: "Gerek demokrasi cephesinin örülmesi ve askeri diktatörlüğe karşı olan tüm politik akımların diktatörlüğe karşı ortak muhalefetinin geliştirilmesinde, gerekse askeri faşist diktatörlüğün çeşitli toplumsal ve siyasal manevralarının etkisiz kılınmasında marksist-leninist hareketin birliğinin sağlanması, görevlerin merkezinde bulunuyor. Marksizm-leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde, uluslararası strateji ve taktiklerin zengin deneyiminin ışığında ve bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla oluşacak ideolojik-politik-örgütsel platformda teklesmenin-birliğin sağlanması görevi bütün yakıcılığıyla önde duruyor."

Söz konusu suçlama mektubunu formüle edenlerden özellikle "genel sekreter" titrini taşıyan Nihat Sargın'ın, cunta'ya "faşist" diyemeyenleri küstürmek için, özel bir beceri ile başlığından "faşist" kelimesini çıkarttığı bir yazının böyle önemli bir kesimini görememiş olmasına veya bile bile öyle davranmasına izah bulamıyoruz.

Sarı mektubu formüle edenler, bugüne değin DİB'in eylem birliği çalışmalarında olsun, TEK CEPHE'nin yayınlarında olsun, Çark Başak'taki ilkelerin dışında hangi davranış ve beyanı görmüşlerdir?...

Kendilerinin dağıtılmasından her nedense son derece telaşa kapıldıkları ve engellemeye çalıştıkları TEK CEPHE'nin geçen sayısındaki "işçi sınıfı siyasal hareketinin birliğinin sağlanması sürecinde yer alan ve alacak olan partileri bağlayan ana ve vazgeçilmez ilke, hiç kuskusuz, marksizm-leninizm'i ve proletarya enternasyonalizmini teorik ve pratik temel olarak kabul etmektedir. Böyle bir temeli kabul etmiş olmak, doğaldır ki, marksizm-leninizm'in tüm ilkelerini, bu çerçevede de onun devrim anlayışını, strateji ve taktiklerini benimsemiş olmayı gerektirir" ifadesi iste merkez organının yukarıda koymuş olduğu ilkelerden kaynaklanmaktadır. Ve yine bu ilkelerden hareket edildiği içindir ki, devrim anlayışıyla, durum analizleriyle, çalışma yöntemleriyle marksizm-leninizmin ilkelerine ters düşenlere eleştiri getirilmektedir: yanlışlarını düzeltmeleri ve bilimsel sosyalist hareketin ilkel birliğinin bir an önce sağlanabilmesi için...

Eğer "istenilen -ve gerçekleştirilmesine çalışılan- birlik," söz konusu mektupta ileri sürüldüğü gibi, "her ne pahasına bir birlik değil, eşitlik zemininde, strateji ve taktiklerin doğru tesbitini sağlayacak, ilkel bir birlik" ise, hâlâ küçük burjuva radikalizmine ve "cunta" cephesinde bir "sol subaylar grubunun var olduğu" hayaline bel bağlayanları eleştirdiği, siyasal birlik süreci içinde de yanlışla teslim olmamak uyarısı yaptığı için Tek Cephe'ye kızmak, dağıtımını engellemeye kalkışmak neden?..

TOPKAPI-MALTEPE'DE 1 MAYIS

Topkapı-Maltepe'deki küçük bir atelyede çalışan işçiler 1 Mayıs günü üretimi durdurarak beş dakikalık bir direniş yaptılar. Söz konusu eylem, mesainin başladığı saat 8'de şalterin örgütümüze üye işçi arkadaşımız tarafından kapatılmasıyla başladı. Ardından kısa bir konuşma yapılarak devrim şehitlerini anmak amacıyla bir dakikalık saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşundan sonra 1 Mayıs'ı kutlamak, 1 Mayıs'lara sahip çıkmak konusunda kararlılıklarını dile getiren sloganlar atılarak direnişe son verildi ve işbaşı yapıldı. Tüm bu eylemler gerçekleştirilirken işveren olayı çaresizlik içinde seyretmek durumunda kaldı. Ancak olaydan birkaç gün sonra eylemin öncülüğünü yapan arkadaşımız işten çıkartıldı.

Bu işyerinde dikiş makineleri üretilmekte ve 9 işçi çalışmaktadır. İşyerinde bizim bir üyemizin dışında üç de Partizan örgütünün çizgisini benimsemiş işçi bulunmaktadır. Bu eylemin diğer işçilerin de katılımının sağlanmasıyla başarıya ulaşmasında, Partizan'lı işçilerle aramızdaki olumlu diyalog ve işbirliğinin payı büyüktür.

Bilimsel Sosyalist İşçiler

İSTANBUL-KARTAL'DA 1 MAYIS!

Değerli yoldaşlar, 100 yıla yakın bir geçmişi olan 1 Mayıs Bayramımızın faşist cunta tarafından yasak edildiği koşullarda, biz bilimsel sosyalist gençler şanlı 1979'lara bir yenisini ekledik.

1 Mayıs 1981'de İstanbul Kartal'da 125 kişinin çalıştığı bir fabrikada, faşist cuntanın namlularına karşı bilimsel sosyalist gençlerin öncülüğünde yüzde 40'lık üretim düşürülmüştür.

Akşam saat 18.30 - 20.00 arasında işçi

ve öğrenci bilimsel sosyalist gençler akın akın Kartal Meydanı'na toplanmış, bir birlerine karanfil takmışlardır.

En geniş demokratik kesimde yankılanan bu eylem ilgiyle karşılanmış ve bilimsel sosyalist gençlerin kararlılığının göstergesi olmuştur.

1 Mayıs 1981'de bilimsel sosyalist partili gençler dışında hiçbir örgüt eylem yapmamıştır. Bu da gösteriyor ki, faşist cunta karşısında en kararlı insanlar bilimsel sosyalistlerdir.

SELAM SESİMİZİ DUYURAN TEK CEPHE'YE!

SELAM YÜCE PARTİMİZE!

SELAM FAŞİST CUNTAYA KARŞI DİRENENLERE!

Kartallı Bilimsel Sosyalist Gençler

ŞARKILI İRKÇILIK!..

Cunta ilerici sanatçıları vatandaşlıktan çıkarmak için tertiplere girişirken, bir yandan da kendine uşaklık eden sözde sanatçılarla kopkoyu bir ırkçılık propagandası yürütüyor. Televizyon ekranlarını alabildiğine kullanıyor. Bunlardan birisi Müşerref Tezcan isimli şarkıcıya TV'de tekrar tekrar söylenen şarkı(!) Sarı saçları üzerine oturttuğu şapkasına ay yıldız takarak, bir tane ayyıldızı da sağ yakasına oturtarak arz-ı endam eden bu cinsi latif'in ağzından dökülen şarkının güftesi şöyle başlıyor:

"Kahraman ırkıma sızmış ihanet,
"Bütün yüreklerde acı ve nefret
"Düşmanların mert değil, hepsi de namert
"Türk'e Türk'ten başka yoktur dost nimet"

Bu şarkı, sözde Atatürk'ün 100. yıldönümü için bestelenmiş...

İrkçılık propagandası bütün faşistlerin başvurduğu bir konudur. Bu da bunun yeni bir örneğidir.

TEK CEPHE'yi engelleme çabaları üzerine...

"KORKU"

DİB üyeleri arasında hiç partili olmayıp 12 Eylül darbesinden sonra örgüte katılmış olan arkadaşlar mevcuttur, hatta kendileri DİB yönetim komitelerine dahi seçilmişlerdir. Bu bakımdan DİB, demokratik merkezîyetçilik ilkelerine bağlı olarak çalışan ve seçilmiş organları tarafından yönetilen demokratik bir örgüttür.

Bağımsız demokratik bir örgütün merkez yayın organının dağıtılmasını eski üyelerine direktif vererek engellemeye çalışmak, bilimsel sosyalist partilerin kitle örgütlerinde çalışma anlayışıyla bağdaşır bir tutum değildir.

Kaldı ki, bu tutuma gerekçe olarak gösterilen iddialar da geçersizdir.

1. "Fed. Almanya Komiteleri Yönetim Kurulu Üyeleri" imzasıyla DİB-AK'a gönderilen, hatta örgüt dışına da dağıtılan "Bildiri"deki "8. sayı TEK CEPHE Gazetesi'nin, Demokrasi İçin Birlik'in temel ideolojisi olan TEK CEPHE anlayışının reddi," olduğu iddiası iki bakımdan tutarsız ve dayanaksızdır:

a) Herşeyden önce, TEK CEPHE anlayışı bir ideoloji değildir. "İdeoloji, toplumun maddi ilişkileri tarafından, özellikle üretim ilişkileri tarafından kullanılan, belirli sınıfsal çıkarları dile getiren ve insanın, düşüncesini,

rine, DİB-AK Basın Sekreteri, TİP Genel Başkanı Behice Boran'dan yazılı olarak açıklama istemiştir. Boran'ın bu mektuba verdiği 3 Haziran 1981 tarihli cevap şudur: "Tek Cephe adlı derginin 8. sayısındaki bazı yazılar ve arkalarındaki gerçekler hakkında partili arkadaşlarımı uyaran bir yazı yazdığım doğrudur. Demokratik örgüt organının dağıtılıp dağıtılmaması sorununun kaynağı, örgütsel bağımsızlığı, onun ayrılmaz bir bileşeni olan politik bağımlılıktan tamamen koparıp, bu bağımsızlığı anti-parti amaçlar için kullanılmak istemesinde aranmalıdır. Aynı zamanda partili olan Demokratik Örgüt üyelerinin, her zaman ağır basacak partili kimlik ve bilinçleriyle, anti-parti amaçlara hizmet etmeyi reddetmeleri doğaldır."

Demokrasi İçin Birlik üyelerinin önemli bir kesiminin 12 Eylül öncesinde Türkiye İşçi Partisi'ne kayıtlı oldukları doğrudur. Ancak, orta sayfalar da da açıklandığı gibi,

Ama Bizler de faşizme karşı kavgamızı türkülerle, marşlarla yılmadan sürdürüyoruz... Demokrasi yolunda yürüyoruz bizim türkülerimizle, marşlarımızla...

İşçi sınıfına, selam,
Selam yaratana! İzmir, A. Günel

İSSİZLİK, BASKI, JURNAL...

Durum şu: Yönetim, yıllarca önce kendilerinin gözleri önünde organize edilen terörü bahane ederek solu eziyor, yıldırma, gözdağı vermeye çalışıyor. Bu arada bir avuç ülkücüye de göstermelik olarak cezalandırmayı ihmal etmiyor.

Peki yıllardan beri terörün içine çekilmeye çalışılan TÖB-DER ve yöneticileri terörist mi? Yine terörün içine çekmeye çalıştıkları, ve bunun için eski genel başkanlarını vurdukları DİSK terörist mi? Köy-Koop'un terörle ne ilgisi var? Teröre buluşturmak için sayısız üyesini öldürdükleri TIP'in terörle ne ilgisi var?

İşte bu sorulara her namuslu insanın vereceği cevap, elbette hayır oluyor. Öyleyse, Atatürkçülük maskeli 12 Eylül hissi mi neden bizlere? Niteliği gereği, yani tekellerin hizmetinde olduğu için.

Bol jurnalciler ordusu. İşsizlik, pahalılık, enflasyon, ağır vergiler, bir yığın iflas, kazanılmış hakların gasbı. Birçok gerici yasa değişikliği...

Buna karşılık küçük dilini yutacağı kadar şaşırtıcı teşvik kararları. Tabii ki büyük sanayicilere ve tüccarlara. Bu arada yabancı sermaye de unutulmuyor. Onlara da sigara fabrikası kurma, petrol arama, işletme ve dağıtma ruhsatları veriliyor.

Ekonomik bunalım derinleşiyor ve tüm kesimleri kapsıyor.

Eskişehir, R.K.

1 MAYIS ARTI KÂBUS, DEĞİL.

Başkanı Orgeneral Kenan Evren Mart ayında Manisa'da düzenlenen bir toplantıda yaptığı konuşmada, "1 Mayıs'ın artık bir kâbus değil, kimlik kontrolü ve aranması" olarak okullar ve işyerlerinde 1 Mayıs'ın kutlanması için bir karar almışlardır. Fotoğrafta, komünistlerin 1 Mayıs'ı kutladıkları görülüyor...

BEKİR AYDIN

Anavatan'da huzurlu bir 1 Mayıs yaşandı

● İstanbul turist istilasına Paskalya tatili için gelen Yunanların yanısıra, deniz, kara, hava yollarında turist geldi.

HAYIR, 1 MAYIS SİZİN KABUSUNUZDUR!

olan Boran'ın imzasını taşımasıdır. O Karar Tasarısında şöyle deniliyordu: "TIP 3. Büyük Kongresi, bugün faşist bir diktatörlüğün oluşmasının toplumun karşı karşıya kaldığı en büyük tehlike olduğuna işaret ederek, faşizme karşı olan bütün güçlerin, tek bir anti-faşist bile dışarıda bırakılmadan anti-faşist direniş hareketine çekilmesinin yaşamsal önemini vurgular.

"Küçük burjuva devrimciliğinin, 'sol' oportünist, maceracı ve bireysel terörist eğilimleri barındıran ve kendi içinde farklılıklar taşıyan, kitleler içinde özellikle küçük burjuva kesimleri arasında yaygınlık kazanan yapısına dikkati çeker. Bu kesimlerin taşıdıkları bazı olumsuz özellikleri ve diğer kesimlere tanınan öncelikleri de dikkate alınarak cephe ve eylem birliğine alınmasının önemini vurgular..." (Çark Başak, 4-77)

KENDİ KENDİSİYLE ÇELİŞKİ

Bu metne imza atmış bir Boran'ın, faşist cuntanın kara listelerinde kendisiyle birlikte yer alan yoldaşlarını "anti-faşist birlik"ten dışlayan bir metne imza atabilmesi ve bu yüzden, birinci sayısından beri tüm anti-faşistlerle birlikte kendisinin de özgürlüğü için mücadele vermiş bir gazetenin dağıtımını engellebilmesi tarihsel bir çelişkidir. İşte bu yüzden söz konusu mektubu, Boran'ın kendisinin yazmış olduğuna hâlâ inanamak istemiyoruz.

Eğer gerçekten bu tavır Boran'dan gelmişse, o zaman da, TIP'in Kongresi için hazırlanan metinde imza attığı "vurgulama"yı aynısatarak soruyoruz:

Acaba bu vurgulamanın yapılmasına neden olan "faşist diktatörlüğün oluşması, Türkiye toplumunun karşı karşıya kaldığı en büyük tehlike olmaktan çıktı mı?"

Ama hayır! Aynı mektupta, güncel sorunun "faşist cuntaya karşı bütün rizikoları göze alarak etkin bir mücadele vermekten korkup korkmamak," olduğu belirtildikten sonra, DİB yöneticilerinin bu mücadeleyle vermekten "korktuğu" imasıyla "Korku dağları bekler!" deniliyor.

Demek ki, faşist dikta bir tehlikenin de ötesinde yaşanan bir vakaadır.

Korku meselesine gelince: Boran'ın özgürlüğünün sağlanması ve yurttaşlıktan çıkartılmaya karşı güvence altına alınması da dahil, faşist cuntanın hem uygulamalarına hem de kendisine karşı DİB yöneticilerinin uluslararası planda nasıl mücadele verdiklerini, bu mektubu formüle edenler unutmuş görünseler bile, DİB üyeleri ve Türkiye demokratik kamuoyu gayet iyi bilmektedir.

Bilinmeyen, mücadelenin daha da etkinleşmesi için tüm partililerin ve diğer anti-faşistlerin TEK CEPHE saflarına kazanılmasına niçin karşı çıktığıdır.

Soruyoruz: Parti belgelerinde öngörülen "anti-faşist safların güçlendirilmesi"nden neden bu kadar korkuluyor?

Korku hangi dağları bekliyor?

HANGİ DAĞLARI BEKLER?"

duygularını ve eylemlerini etkileyip, kendi doğrultusunda görüşler ve değer yargıları yaratmaya ve davranış normları koymaya yönelik -politik, felsefi, dinsel, sanatsal vb. -toplumsal fikirler sistemidir. İdeoloji sınıfsal karakter taşır." (Marksçı-Leninçi FELSEFE SÖZLÜĞÜ, M. Buhr-A. Kosing, Konuk Yayınları).

Herşeyden önce, TEK CEPHE anlayışı bir toplumsal fikirler sistemi olmayıp, sınıfsal karakter taşıyan bir fikirler sisteminin, yani işçi sınıfı ideolojisinin ürettiği bir kavramdır.

Üzücü olan, ideolojik seviye düşüklüğünü ortaya koyan böyle bir ifadenin, "Parti Dış Büro Sekreteri"nin yönlendirdiği bir redaksiyon çalışması sonunda çıkabilmiş olmasıdır!

NEYİN REDDİ?

b) Öze gelince: Demokrasi için Birlik'in TEK CEPHE anlayışı, gerek DİB Tüzüğü'nde, gerek DİB 1. Avrupa Kongresi Kararları'nda açık seçik ilan edildiği gibi, sekiz sayıdan beri Tek Cephe Gazetesi sütunlarında ifade edilmiştir. "TEK CEPHE anlayışının reddi" iddiasını ortaya atanların, bildirilerinde, bunun somut dayana-

naklarını da ortaya koymaları gerekirdi.

2. Aslında, bu iddianın gerekçesi, bizzat TIP Genel Başkanı Behice Boran'ın hâlâ kendisi tarafından kaleme alındığına inanmak istemediğimiz, "12 EYLÜL'DEN ÖNCE TIP'E KAYDOLMUŞ DEMOKRATİK ÖRGÜT ÜYELERİ"ne hitaben gönderdiği yedi sayfalık tarihsiz sarı bir mektupta ifade edilmektedir.

Öncelikle şunu belirtelim ki, "muhatapları" dışındakilere dahi "posta" ile gönderilen bu mektupta "illegalite koşulları" nı hiçe sayarak değinilen bazı konulara açıklık getirmek ve hele "dedikodu" düzeyindeki bazı kişisel iddialara cevap vermek TEK CEPHE'nin işlevi dışındadır. Hedef alınanlar, bunu gereken yerlerde gerektiği biçimde yapacaklardır.

Yoldaşları Türkiye'de en ağır baskı koşulları altında 1 Mayıs'ı kutlamayı göze alırken, yurt dışında tüm olanaklara sahip oldukları halde Türkiye işçi sınıfına 1 Mayıs Bildirisi dahi yayınlamayanlarca formüle edilen bu mektupta, TEK CEPHE'nin 8. sayı şu gerekçelerle suçlanıyor:

"Yorum yazısının 7. paragrafında hizbin Parti'den ihracına karşı çıkış, Parti'nin en yüksek organının kararına, yani Par-

ti'ye karşı çıkmaktır. Partiyi reddetmedikçe, ondan kopmadıkça bu yapılamaz."

"Tek Cephe'nin geçen sayısında söylenen şudur: "Anti-faşist mücadelenin ağırlık kazandığı, tüm demokrasi güçlerinin faşist diktaya karşı seferber edilmesi ve birlikte mücadeleye sokulmasının yaşamsal önem taşıdığı bir ortamda örgütlerin iç birliğinin özenle korunması gerekir. Bu zorunluluk ortada iken, darbeden hemen sonra yapılması gereken ilk iş, örgüt içinde belirlmiş ve en yüksek organ olan kongrede çözüme bağlanması darbe yüzünden mümkün olamamış görüş farklarından ötürü bir kısım kadroların dışlanması değildir. Hele bu kadrolardan bir kısmı, son ana kadar örgütün üst yönetiminde bulduklarından ötürü faşizmin zindanlarında zulüm görürken bu yoldaşlardan bir kısmının örgütün etkin bulunduğu anti-faşist mücadele alanlarından dahi dışlanmaya çalışılması 'birlik' anlayışıyla bağdaşmaz."

Evet, bilimsel sosyalist bir partinin en yüksek organı Kongre'dir. Ve toplanamamıştır. Boran'ın imzasını taşıyan mektupta sözü edilen "en yüksek organ" hangisidir? En yüksek organ olan Kongre'den geçmemiş bir kararı eleştirmenin "Parti'ye karşı çıkmak" olarak değerlendiril-

rilmesi hangi mantığa sığdırılabilir?

Bu, "Parti'ye karşı çıkmak" değil, "genel sekreter" titrini kullanan Nihat Sargın ile "Dış Büro Sekreteri" titri verilen yardımcısının, Behice Boran adı ardına gizlenerek "dar grupçu" hesapları uğruna yürüttükleri tasfiyecici tutuma karşı çıkmaktır.

Boran imzasını taşıyan sarı mektup şöyle sürüyor: "Cunta'ya karşı olmak, Cunta'ya karşı mücadelede eylem birliği, cephe birliği için ilk şartsa da, yeterli şart değildir. Maoçularla, Sovyetler Birliği'ni, sosyalist ülkeler topluluğunu revizyonizm vb. ile suçlayanlarla, sınıfsal mücadelenin yerine bireysel terörizmi koyanlarla birlik olunmadığı gibi, TIP'in organlarını, yetkilerini tanımayan, kendi hizip çıkarları için parti birliğinin kuyusunu kazanlarla da birlik olunmaz."

PARTİ BELGELERİNİN REDDİ

Demokrasi için Birlik'in anti-faşist mücadelede kimlerle birlik olduğunu ve olmanın mücadelesini verdiğini Tek Cephe okurları gayet iyi bilirler.

Ama şaşırtıcı olan, bu mektubun, TIP'in yapılamayan Büyük Kongresi'ne "Demokrasi Mücadelesi" Karar Tasarısı'nı bizzat sunmuş

15-16 Haziran'ı yaratan işçi sınıfımız, 12 Eylül faşizmini de yıkacaktır!

İşçi sınıfımız yürüdü, kurşuna, süngüye, zindana aldırmadan yürüdü. Sınıf sendikası DİSK'i yaşatmak için, haklarını korumak için yürüdü. Karşısında burjuvazinin devletini, polisiyle, askeriyle emperyalizmin ve sermayenin silahlı kuvvetlerini buldu. Aldırmadı, ezdi geçti...

11 yıl önce, 15-16 Haziran 1970'te, işçi sınıfımız işte böyle şanlı bir direnişle, böyle bir kararlılıkla yürüdü burjuvazinin üstüne. İşçi sınıfımızın bu nitelikteki ilk dev kitlesel direnişi karşısında burjuvazi dehşete kapılıyor, bir kez daha zora başvuruyor, direnişi kana boğmaya kalkışiyordu.

15-16 Haziran 1970'i izleyen yıllarda da hep böyle oldu, baskıyla, zulümle, işkenceyle, darağacıyla durdurmaya çalıştılar işçi sınıfının yürüyüşünü. Başaramadılar... Yeni 15-16 Haziranlar yaşandı. 1 Mayıslar, 20 Martlar, Tarihler yaşandı. Bu kez de başaramayacaklar. Yeni 15-16 Haziran'larla devrilecek faşist diktatörlük.

11 yıl önce, devrimci sendikacılığı ortadan kaldırmak için, işçi sınıfının kazandığı mevzileri geri almak için, Sendikalar Yasası'nda yapılan bir değişiklikle DİSK'e bağlı sendikaların çalışmaları olanaksız hale getirilmek istendi.

Somut olarak bu, sınıf sendikacılığının, devrimci sendikacılığın ortadan kaldırılması, işçi haklarının "savunulmasını" patronların dümen suyundaki sarı Türk-İş yöneticilerine teslim edilmesi anlamına geliyordu. Faşist modele uygun, "tek tip milli sen-

HEM TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ İLK KİTLESEL DİRENİŞİNİN 11. YILDÖNÜMÜNE, HEM DE KENDİ KURULUŞUNUN 1. YILDÖNÜMÜNE RASTLAYAN 15-16 HAZİRAN'DA DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA KOMİTESİ TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİNE VE DÜNYA KAMUOYUNA HİTABEN AŞAĞIDA TAM METNİNİ VERDİĞİMİZ BİLDİRİYİ YAYINLAMIS BULUNMAKTADIR:

Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal hareketini ezmeyi amaçlayan ilk patron saldırısının geri püskürtüldüğü şanlı 15-16 Haziran Direnişinin yıldönümünü ağır baskı koşulları altında kutluyoruz.

Yüzbinlerce işçinin İstanbul'u dört koldan kuşattığı 15-16 Haziran 1970'den bu yana tam 11 yıl geçti. Ne 15-16 Haziran'ı izleyen sıkıyönetim, ne de onun hemen ardından gelen 12 Mart askeri baskı rejimi, sınıf ve kitle sendikacılığımızı yokemedi. DİSK'in şanlı mücadele bayrağı her 15-16 Haziran'da, her 1 Mayıs'ta daha da yükseklerde dalgalandırıldı.

Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin tüm saldırılarına emekçi kitleler, 15-16 Haziran direnişinin daha da yükselttiği bilinçle, yarattığı kendine güven ve mücadele azmiyle yiğitçe karşı durdular.

Bu yiğit direniş karşısında, Pentagon'un Türkiye'yi yeniden nükleer roket harmanı haline getirme, Wall Street Beylerinin Türkiye'nin kapılarını yabancı sermaye sömürüsüne sonuna kadar açma planlarını uygulayabilmek için tek çare kalmıştı: Tekelci sermayenin kanlı diktasını, yani faşizmi Türkiye'ye ege-men kılmak.

NATO'nun ve IMF'nin reçeteleriyle tezgahtarlanan 12 Eylül 1980 faşist askeri darbesi, aynı zamanda Türkiye kapitalistlerinin 15-16 Haziran'ı yaratanlardan öç alma operasyonudur.

Faşist komandoların tımandırdıkları siyasal terör bugün beş generalin emir ve komutası altında bizzat ordu tarafından insan avlarıyla, idamlarla, iş-

kencelerle, kitlesel tutuklamalarla sürdürülmektedir.

Başta işçi sınıfımızın sendikal ve siyasal örgütleri olmak üzere, Kürt ulusal demokratik hareketi, ilerici ve demokrat aydınlar, aralarındaki görüş farkları dikkate alınmaksızın, faşizmin kanlı çizmeleri altında ezilmektedir.

Geçen yıl, 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümünde kurulmuş bulunan Örgütümüz Demokrasi İçin Birlik, faşizmi önlemenin tek yolunun, işçi sınıfımızın örgütlü önderliğinde, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-şovenist TEK CEPHE'nin kurulması olduğunu açıklamıştı.

Bu gün faşizmin karanlığıdır Türkiye'yi boğan. Bu karanlığı yırtabilmek için TEK CEPHE'nin oluşturulması daha büyük ivedilik kazandı. Gün, faşizmin kendi iç hesaplaşmasından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışma günüdür; anti-faşist mücadele planında, devrimci örgütlenme planında ve her bir örgütün kendi içinde birlik ve mücadeleyi yükseltme günüdür.

Böyle bir birlik anlayışı içindedir ki, yeni 15-16 Haziran'larla faşist askeri diktatörlük yıkılacak, işçi sınıfımızın önderliğinde halklarımızın DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR'ı kurulacaktır.

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve şovenizm!

Yaşasın şanlı 15-16 Haziran'ları yaratan Türkiye işçi sınıfı!

Yaşasın onun önderliğindeki anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şovenist TEK CEPHE!

DEMOKRASİ

Ama 12 Mart 1971 darbesinden çok önce Türkiye solunda değişik eğilim ve merkezlerin ortaya çıkması, zamanla Avrupa ülkelerinde de yansımaları bulmuştur. Bu olguya ve 12 Mart sonrasında TIP'in yasal faaliyetten menedilmiş olmasına rağmen, yurt dışında onun mücadelesine sahip çıkan kadrolar, zamanın yarı-askeri baskı rejimine karşı Avrupa'da etkin bir direniş hareketi yürütmüşlerdir.

DİB'İN KURULUSU

1975'te TIP'in yasal olarak yeniden kurulmasından sonra da bu kadrolar, yeni ve genç unsurların katılımıyla, TIP'in görüşlerinin yurt dışında yayılmasında, merkezi bir yönlendirme olmamasına rağmen, etkin bir çalışma yapmışlardır. Bu dönemde arkadaşlarımızın bir yandan burjuvazinin Siyasal Partiler Yasası'yla dayattığı yurt dışında örgütlenme yasağının yarattığı zorluklara karşı direnirken, bir yandan da bilimsel sosyalist hareketi kendi tekelinde sayan bir başka partinin sistemli saldırılarına, iftiralarına, engellemelerine karşı ilkeli bir tavırla mücadele vermek zorunda kalmışlardır.

1980 başında TIP'in TEK PARTİ - TEK CEPHE belgesini yayınlamak tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist, anti-tekel güçlerin TEK CEPHE'de birliğinin sağlanmasını ivedi görev olarak ortaya atmasından sonra, arkadaşlarımız bu görevin yerine getirilmesine örgütlü bir bi-

dika'nın daha o günden gerçekleştirilmesi isteniyordu.

Devrimdeki öncülüğü, hatta varlığı bile bir zamanlar oportünist akımlar tarafından tartışma konusu yapılan işçi sınıfı, bu girişime karşı direnerek, varlığını da, öncülüğünü de dosta düşmana kanıtladı. DİSK'in çağrısına uyarak, 15 Haziran sabahından başlamak üzere, işbaşı yapmayı reddeden onbinlerce işçi, İstanbul'da dört koldan kuşatarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş kolları giderek büyüyor, çeşitli fabrikalardan binlerce işçi, kardeşlerinin saflarına katılıyordu.

Türk-İş yönetimindeki işbirlikçilerin ilk günden yasa değişikliği lehinde tavır alıp, tek sendika kalma histerisine kapılarak hainliklerini kanıtlamaları karşısında, Türk-İş'e bağlı sendikalardan da onbinlerce işçi direnişe katılarak safları genişlettiler. Kurulan polis barikatları önünde çatışmalar oluyor, barikatlar aşılarda polisler püskürtülüyordu.

Direniş genişliyor, İzmit'e, Adapazarı'na, Ankara'ya da yayılıyordu. Polis sökmeyince orduyu çıkardılar piyasaya. O da sökmedi... Zora başvurdu burjuvazi. Kan döktü. 5 ölü, yüzlerce yaralı... Ama o bile durduramadı işçi sınıfını. İşçiler yürüdü, yürüdü...

Sıkıyönetim ilan edildi, binlerce öncü işçi tutuklandı, işten atıldı. İşçi sınıfı, sermayenin subayları önüne, askeri mahkemelere çıkartılarak yargılanmak istendi. Tıpkı bugün olduğu gibi...

11 yıl sonra, 15-16 Haziran 1981'de saf- lar yine aynı. Tekelci sermaye bu kez kanlı diktatörlüğünü kurmuş, kurumsallaştırma çabasında. Hedefleri yine aynı, toplumsal muhalefeti yok etmek, işçi sınıfının direncini kaldırmak. Bu seferki azgınca saldırılarında tek değişen şey, kullandıkları yöntemlerin daha da vahşi, daha da gaddar ve canice olması.

DİSK, bu kez faşist cunta tarafından kapatılmış, yöneticileri askeri zindanlarda işkence görmektedir. DİSK davaları ile işçi sınıfı sanık sandalyesine oturtulmakta, "kapitalistleştirilmiş subaylar" kanalıyla burjuvazi, sınıf savaşını askeri mahkemeler zemininde yürüterek işçi sınıfı mücadelesini, 15-16 Haziranları, 1 Mayısları, Tarihleri yargılamaya kalkışmaktadır.

Çok ilginçtir ki, 12 Eylül sonrası sendikalar kanununda yapılmak istenen değişiklikler, birçok noktada 15-16 Haziran 1970'de iflas edenlerden kopya edilmişçesine benzerlikler taşımaktadır.

Somut olarak bugün getirilmek istenen sendikalar yasasında, TEK CEPHE'nin 4. sayısında "patronların gizli belgesi" olarak açıklandığı gibi,

- Sendikalara üyelik ve istifanın noter kanalıyla yapılması;
- Birden fazla sendika konfederasyonunun olmaması;
- Check-off sisteminin kaldırılması;
- Sendikaların miting ve yürüyüş düzenlememesi, düzenlenenlere katılmaması;

- İşyerinde sendikal faaliyetlerin yasaklanması;
- İşkolları sayısının azaltılması;
- Grevlerin, belediyeler, THY, DDY, faaliyetin tekel olarak yapıldığı sanayi dallarında, bankalarda, petrol, enerji sektörlerinde, turizm ve gıda sanayinde yasaklanması;

- grevlerin, kanunsuz olduklarına dair dava açılırsa, dava bitimine dek ertelenmeleri, iki ay içinde yapılmayan grevlerin ise iptal edilmesi;

gibi maddeler mevcut. Bütün bunlar ise, özünde sendikal hakların ve sendikal mücadelenin tümüyle rafa kaldırılmasından, işçi sınıfını patron sömürsü karşısında savunmasız hale getirme çabasından başka bir şey değil.

Ancak kurumsallaştırılmakta olan bu yapı, çok kısa sürede karşısında, 11 yıl önce olduğu gibi, yine işçi sınıfının kitlesel gücünü bulacaktır.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün faşizmin askeri mahkemesinde haykırdığı gibi: "Bu davanın sonucu ne olursa olsun, DİSK'in demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri yok edilemeyecektir. Çünkü, artık bu ilkeler emekçi kitlelere mal olmuştur. Onların eti ve tırnağı olmuştur. (...) Türkiye'deki sendikal gelişmeyi durdurmak mümkün değildir. Bir süre sonra DİSK'in demokratik kitle ve sınıf sendikacılığı daha güçlü bir biçimde yaşamaya devam edecektir."

İŞÇİ İÇİN BİRLİK'İN MÜCADELELİ BİR YILI

çimde katkıda bulunabilmek için DEMOKRASI İÇİN BİRLİK örgütünü kurmuşlardır.

14 Şubat 1981'de Brüksel'de yapılan DİB Avrupa 1. Kongresi, örgütümüzün karakter ve yapısının belirlenmesi açısından önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Demokratik merkezîyetçilik ilkelerine göre işleyen bağımsız bir örgüt olan DİB, seçimle oluşmuş bölge ve ülke komiteleriyle ve en üst yönetim organı olan Avrupa Komitesi'yle, faşist askeri diktatörlüğün yıkılarak yerine bir DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDAR kurulması mücadelesine Avrupa planında aktif katkıda bulunmaktadır.

DİB, siyasal parti niteliğinde bir örgüt yada bir siyasal partinin organik parçası da değildir. DİB'e üye olmak için "partili olmak" kosalı yoktur. En geniş anti-faşist güçlerin birliğini sağlama, TEK CEPHE'ni oluşturma mücadelesine katkıyı etkin düzeye çıkartabilmek için, saflarını TEK CEPHE anlayışını benimsemiş tüm güçlere açmıştır. Çünkü gün, her düzeyde birlik, demokrasi, barış düşmanlarına karşı mücadelede, sınıf düşmanlarına karşı mücadelede birlik günüdür.

Bu anlayış içinde DİB, halen yedi Avrupa ülkesinde, Federal Almanya, Belçika, Fransa, İngiltere, İsveç, Hollanda ve İsviçre'de, ayrıca Avustralya kıtasında örgütlenmiştir.

Kuruluşunun üzerinden üç ay geçmeden Türkiye'de faşist askeri darbe olması, DİB'i, örgütlenme düzeyinin çok ötesinde ağır

sorumlulukla karşı karşıya bırakmıştır.

Daha ilk günden darbenin niteliğini doğru koyarak faşist askeri cuntaya karşı topyekun mücadele açan Demokrasi İçin Birlik, bir yandan uluslararası forumlarda Türkiye halkının demokratik mücadelesiyle dayanışma sağlarken, bir yandan da merkez yayın organı TEK CEPHE ile, Türkiye'ye göçmen işçileri anti-faşist mücadele saflarına çağırılmaktadır. TEK CEPHE bugün faşist cuntanın engellemelerine rağmen Türkiye'ye de sokularak elden ele dolmaktadır.

DİB'İN EYLEMLERİ

Geçtiğimiz yıl içinde, Demokrasi İçin Birlik, 14 Şubat'ta TİP'in 20. ve DİSK'in 14. kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlediği uluslararası toplantısıyla, Türkiye işçi sınıfının siyasal ve sendikal hareketine yönelen saldırılar karşısında enternasyonal dayanışma bayrağının yükseltilmesini sağlamıştır.

12 Eylül Darbesi'nin ilk günü ev hapsine alınan TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın özgürlüğe kavuşturulması için Demokrasi İçin Birlik derhal uluslararası kampanya açmış, bu konuda Avrupa ve Belçika Parlamentolarına önerge verilmesini sağlamıştır.

Bu uluslararası kampanya sonucu cunta, Boran'ı serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

Demokrasi İçin Birlik, dayanışmayı sadece tek siyasal hareketle sınırlı tutmamış, "aralarındaki

siyasal değerlendirme farkları ne olursa olsun, görüşleri, tutumları, yöntemleri birbiri tarafından ne kadar ağır eleştirilirse eleştirilsin, kendilerini Türkiye halkının devrimci mücadelesi içinde gören tüm örgütlerin, grupların, kişilerin, cunta tarafından aralarında fark gözetilmeksizin baskının cenderesi altına alındığı" gerçeğini göz önünde tutarak, faşizmin kendi iç hesaplaşmasından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışma yürütmüş, onlara yönelik baskıları da dünya kamuoyuna duyurmak için tüm olanaklarını zorlamıştır.

Uluslararası dayanışmanın "tek yanlı" olamayacağı bilinciyle, Demokrasi İçin Birlik, dünya sosyalist sisteminin kapitalist

sisteme karşı, kapitalist ülkelerin işçi sınıflarının burjuvaziye karşı ve ezilen halkların emperyalizme ve sömürgecilığe karşı verdiği mücadeleyle daima beraber olmuştur.

HERŞEY BİRLİK İÇİN

Özellikle faşist dikta koşullarında bilimsel sosyalist hareketin birliğinin yaşamsal önem kazandığının bilincinde olarak, Demokrasi İçin Birlik bu konudaki tüm ilkeli girişimleri desteklemiş, cuntanın niteliği konusunda yanlış devrim anlayışından kaynaklanan teslimiyetçi tavırlara karşı mücadele vermiş, siyasal birlik platformuna marksist-leninist devrim anlayışının egemen kılınması konusunda uyarıcı olmuştur.

Anti-faşist eylem bir-

liği konusunda "örgütlerin iç işlerine karışmama ve karşılıklı saygı" ilkesini daima gözetmiş, Türkiye planında anti-faşist, uluslararası planda barış, demokrasi ve sosyalizm güçlerinden hiçbirini dışlamayan bir tavra sahip tüm örgütler ve çevreler arasında ilkeli bir gücünün oluşturulması mücadelesini vermiştir.

DİB, Gerçek ve KKDK arasında oluşturulan eylem birliği platformu, ilkeli birlik anlayışının somut örneği olmuştur.

Demokrasi İçin Birlik, girdiği ikinci yılında da bu anlayış doğrultusunda mücadele verecek, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-soven TEK CEPHE'nin oluşturulması için ilkeli ve kararlı tavrını sürdürecektir.

faşist cunta 2 can daha aldı

sehpaların gölgesindekilerin sayısı 1500'e yaklaştı!

10 Haziran sabahı, Dev-Yol üyesi genç militan Veysel Güney de faşist cuntanın idam sehpasında can verdi. Böylece, faşist cellatların 12 Eylül'den beri astığı siyasal militanların sayısı 6'yı buldu. 5 Haziran'da da sağ eylemci Cevdet Karakaş idam edilmiş bulunuyordu.

Ama cuntacı generallerin gözü doymadı henüz. Yargıtay'dan geçmiş 4 idam kararı daha faşist cunta'nın, sıkıyönetim mahkemelerince verilmiş 28 idam kararı da Yargıtay'ın onayını bekliyor.

Bugüne kadar faşizmin savcılarının talep ettiği idam sayısı 1401... İç hesaplaşma ve hedef şaşırtma açısından 370 sağcı hakkında ileri sürülen idam talebi bir kenara bırakılırsa -ki Türkiye'de siyasal terörün başlatıcısı ve tırmandırıcısı asıl sağcı komandalardır-, idam taleplerinin 1000'den fazlası devrimcileri, ilericileri, yurtseverleri hedef alıyor:

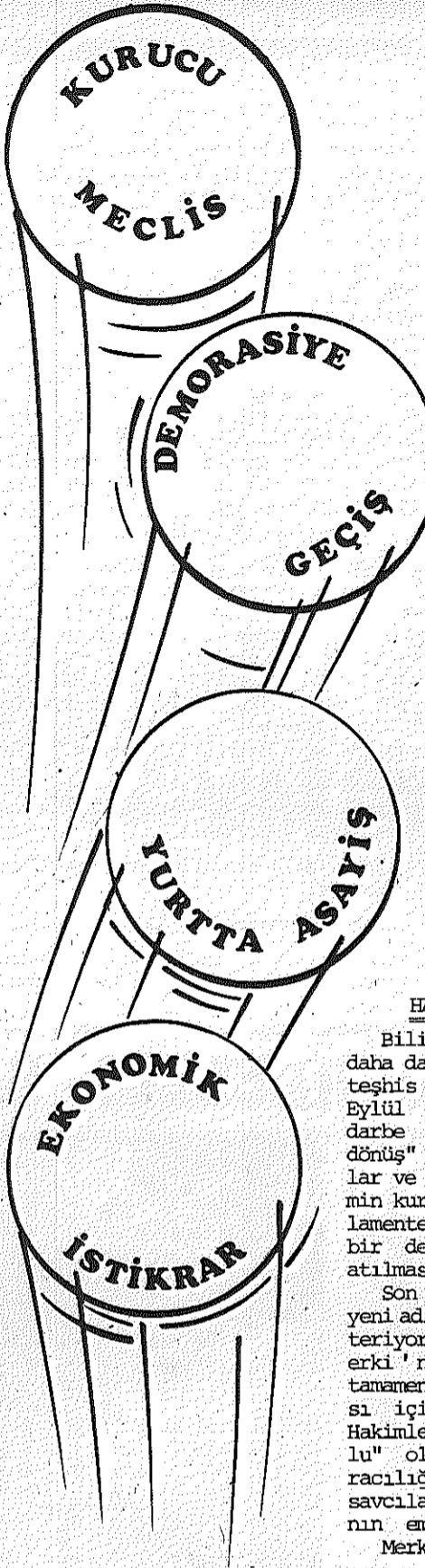
Dev-Yol'dan 298, Dev-Sol'dan 23, Kurtuluş'tan 24, THKP-C'den 172, İGD-İşçinin Sesi'nden 18, MLSPB'den 56, Partizan'dan 25, Halkın Kurtuluşu'ndan 68, Rızgari ve Ala Rızgari'den 13, Tekoşin'den 11, PKK'dan 242, Kawa'dan 19, TKEP'den 3 militan idam isteğiyle yargılanıyor.

Vedat Demircioğlu'nun öldürülmesiyle başlayan cankırımı, Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın asılmalarıyla 12 Mart döneminde idam sehpa- larına da sıçramış, daha sonraki yıllarda ve özellikle de 12 Eylül faşist askeri darbesinden sonra devlet eliyle akıl almaz boyutlara ulaştırılmıştır. "Anarşiyle mücadele" kisvesi altında toplumumuzun yiğit evlatları sokaklarda kahpece katledilmektedir.

Uzun süre MHP'li faşistlerin polis ve ordu desteğinde yürüttükleri cankırımı, şimdi bizzat burjuva devletin ordusu tarafından sürdürülmektedir. Silahlı çatışmada vuruldu, süsü verilerek direnişçiler birer birer katledilmektedir.

Son olarak 23 Mayıs'ta Mustafa Işık adındaki Dev Sol militanı, 9 Haziran'da ise bin görevlinin katıldığı "Süpürge Operasyonu"nda Tamer Arda da dahil MLSPB'nin dört lideri öldürüldüler.

İnsan avı'na ve idamlara karşı direniş, Türkiye demokrasi güçlerinin gerek yurt içinde, gerekse ülke dışındaki mücadele gündeminin en başta gelen maddelerinden biridir.

CUNTA'NIN

ULUSLARARASI FORUMLARDA İYİCE KÖŞEYE SIKIŞMASI ÜZERİNE FAŞİST CUNTA, ARKA ARKAYA BALONLAR UÇURARAK DÜNYA KAMUOYUNU YANILTMAYA, PUAN KAZANMAYA ÇALIŞIYOR.

Cunta'nın kampanyası özellikle dört iddiaya dayandırılıyor: 1. Kurucu Meclis en kısa zamanda kurularak yeni anayasa hazırlanacaktır; 2. Demokrasiye iki yıl içinde geçilecektir; 3. Alınan baskı önlemleriyle yurttan sayış yeniden sağlanmıştır; 4. 24 Ocak kararlarıyla ekonomik istikrar sağlanmıştır.

HANGİ DEMOKRASİ?

Bilimsel sosyalistlerin daha darbenin ilk gününden teşhis ettikleri gibi, 12 Eylül darbesi faşist bir darbe olup, "demokrasiye dönüş" adı altında yapılanlar ve yapılacaklar, faşizmin kurumsallaştırılması, parlamenter görüntülü faşist bir devletin temellerinin atılmasıdır.

Son gelişmeler bu yönde yeni adımlar atıldığını gösteriyor: Özellikle yargı erki'nin bağımsızlığının tamamen ortadan kaldırılması için yeni bir "Yüksek Hakimler ve Savcılar Kurulu" oluşturularak, onun aracılığıyla tüm hakim ve savcılar "devlet başkanı"nın emrine bağlanmıştır. Merkezi yönetimden sonra

yerel yönetimlerin de tamamen kontrol altına alınması yolunda yeni adımlar atılmıştır. Daha önce seçimle iş başına gelmiş tüm belediye başkanlarının görevden alınarak yerlerine emekli subayların atanmasından sonra, yeni bir Belediyeler Kanunu hazırlanmaktadır. Buna göre, valiler belediye başkanlarını görevden alabilecek, belediye meclislerini feshedebilecek, alacakları maaşları saptayabilecek, özetle her türlü yönetsel ve ekonomik baskıyı uygulayabilecektir. Ayrıca bu operasyonun daha kolay uygulanabilmesi için, belediye sayısını azaltmak üzere, nüfusu 5 bin'in altında olan belediyeler köy statüsüne dönüştürülecektir.

Ama daha önemlisi, çıkarılmış bulunan "Devlet Denetleme Yasası" ile tüm devlet yapısının, kamu iktisadi kuruluşlarının, sendikaların doğrudan Devlet Başkanı'nın denetimi altına sokulmuş bulunmasıdır. Tüm hazırlıklar "Cumhurbaşkanı"nın yetkilerinin artırılacağı bir "başkanlık sistemi" doğrultusundadır. Cumhurbaşkanlığı için Evren'in adı şimdiden ön plana sürülmüştür. Kaldı ki devlet kadroları hızla askerleştirilmektedir. Üst düzeydeki bürokratların yerlerine emekli subayların atanmasını bürokrasinin tamamen askerleştirilmesini sağlayacak hükümler getirilmesi izlenmiştir.

TPT'de genel müdürlüğe bir generalin getirilmesiyle başlayan askerleştirme, bir program üzerine yapılan tasfiyeler ve bunu protesto için verilen istifalardan sonra, tüm yönetime askerlerin getirilmesi biçimine dönüşmüştür.

BASKILAR BASINA VE AYDINLARA

(Başı 1. sayfada)

- 18/4: Politika gazetesi sorumluları Tamer Kayaş ve Aydın Engin İstanbul 1. SYM'de 1,5'ar yıla mahkum edildiler.
- 22/4: Halkın Yolu sorumlusu Mehmet Çerik İstanbul 1. SYM'de 18 yıl 11 aya mahkum edildi.
- 29/4: Kurtuluş Yolu sorumlusu Şaban Bilgin, İstanbul 1. SYM'de 8,5 yıla mahkum edildi.
- 2/5: Çevirmen Enis Rıza Sakızlı İstanbul 1. SYM'de 1,5 yıla mahkum edildi. Ege Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde görevli 25 öğretim üyesi 1 yıla kadar hapis istemiyle SYM'de yargılanıyor İstanbul 1. SYM'de Savaş Yolu sorumlusu Candemir Özden 13 yıl 1 aya, ilericici Yurtsever Gençlik sorumlusu Erhan Tuksan gıyabında 14 yıla mahkum edildiler.
- 7/5: Ankara 3. SYM'de Hasan Baki Kurtoglu ve Haluk

- Berberoğlu, TCK 142'den 7'şer yıla mahkum oldular. Türkiye Üzerine Tezler yazarı Yalçın Küçük, Ankara Sıkıyönetim'ce gözaltına alındı.
- Adana 1. SYM'de Ertuğrul Okuyan yayın yoluyla komünizm propagandasından 7,5 yıla mahkum edildi.
- 8/5: Gazeteci Kurtul Altuğ sıkıyönetimce sorguya çekildi.
- 10/5: Genco Erkal'ın Dostlar Tiyatrosu'nun sunduğu "hergün Yeni Baştan" adlı oyun, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'na yasaklandı.
- 13/5: Ahmet Yıldız'ın oğlu İhsan Fatih Yıldız, "Bir Sevda ki" isimli kitabından ötürü 4 yıl 2 ay hapse ve 1 yıl 1 ay sürgüne mahkum edildi.
- Adana İTİA Başkanı Prof. Mükrimin Altıntaş ve 6 öğretim görevlisi 6 yıla kadar hapis istemiyle Adana 1. SYM'de yargılandı
- Ataol Behtamoğlu "Ne yağmur... Ne şiirler" şiir

- kitabının 2. baskısından ötürü Sıkıyönetimce gözaltına alındı, kitabı da toplandı.
- 14/5: Hacettepe Üniversitesi öğretim görevlilerinden Ercan Eyüboğlu, Ankara Sıkıyönetim'ce gözaltına alındı.
- 17/5: Ozan Yaşar Miraç'ın "Trabzonlu Delikanlı" adlı kitabına TDK ödülü veren Seçici Kurul'un 31 yöneticisi hakkında soruşturma açıldı.
- 24/5: İstanbul'da çıkan Modern ve Yıldız Magazin gazetelerinin Adana'da dağıtımını sıkıyönetimce yasaklandı.
- 25/5: Bursa'da İTİA öğrencisi Necla Kuru, komünizm propagandası iddiasıyla tutuklandı.
- 27/5: Erzurum'da İstiklal Marşı çalınırken gülen işçi Fethullah Saçlı tutuklandı.
- 30/5: Yazar Rıza Zelyut, "Sonsuz Yarım Gün" adlı kitabından ötürü İstan-

- bul 2. SYM'de 2,5 yıla kadar hapis istemiyle yargılanıyor.
- Şarkıcı Selda Bağcan, müzik kasetinde komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla Sıkıyönetim'ce gözaltına alındı.
- 30/5: Televizyonda Yol-İş Sendikası Başkanı'nı konuşturdıkları için TV Dairesi Başkanı ve 6 TV yöneticisi pasif görevlere alındı.
- 31/5: TV'deki tasfiyeler üzerine Genel Müdür Yardımcısı Doğan Erden istifa etti. Yerine bir tuğgeneral getiriliyor.
- 2/6: Adalet Ağaoğlu'nun kitabı "Fikrimin İnce Güllü" toplandı. Talip Apaydın'ın "Kente İndi İdris" romanı ile "Duvar Yazıları" hikaye kitabı hakkında Sıkıyönetim'ce dava açıldı.
- 3/6: Aktör Tarık Akan, Almanya Turnesi sırasında sansür aleyhine söylediği sözlerden dolayı İs-

- tanbul'a dönüşünde sıkıyönetimce tutuklandı.
- 4/6: TRT Genel Müdür Yardımcısı Tekin Gürzumar ile Sanat Danışmanı Tekin Akmansoy da istifa ettiler. 4 Genel Müdür yardımcılığı da boşaldı. Yazar Rifat Ilgaz, Cide İlçesi'nde gözaltına alındı.
- 4/6: Dünya Gazetesi'nde yayınlanan "İşçiler ve Cüceler" karikatüründen ötürü Seydali Gönen ile yazı işleri müdürü Abdullah Gelgeç 5500'er liraya mahkum oldular. Konya Sarayönü İlçesi'nde 21 İmam Hatip Okulu öğrencisi Cumhuriyet Tarihi sınavında boş kağıt verdikleri için gözaltına alındılar.
- 5/6: Sıkıyönetim Yasası'ndaki değişiklikten ötürü gazeteci Lütfü Oflaz 1,5 yıllık cezasını temyiz edemiyor.
- Devrimci Derleniş Yazı İşleri Müdürü Fettah Ayhan Ankara 3. SYM'de 11

DEVİRİN ANLAYIŞI VE BİRLİK SORUNU

Küçük burjuva ve burjuva sosyalizmlerinin de proletarya sosyalizmi adı altında sahneye çıktığı günümüz koşullarında, sağ ve "sol" sapmalarla devrimci marksizm arasındaki temel ayırım en açık şekilde devrim sorununa yaklaşımda ortaya çıkmakta, devrim anlayışı adeta turnosol kağıdı rolünü oynamaktadır.

12 Mart öncesi dönemi ele alalım:

Bu dönemde yeralan ve hepsi de kendisine kolaylıkla proletarya sosyalisti sıfatını layık gören irili ufaklı birçok politik akımı, devrim sorununa yaklaşımlarını temel alarak kolaylıkla iki temel bölükte toplamak mümkündür:

Bir yanda çeşitli nüanslarıyla (sağ ve "sol" yorumlarıyla) MDD'cilik, öte yanda da bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesini bir bütün olarak ele almaya çalışan, işçi sınıfının öncülüğünü savunan sosyalist devrim anlayışı.

Şu ya da bu biçimde, ama her ikisi de sonuçta işçi sınıfının öncülüğünü gözardı ederek, öncülüğü küçük burjuvaziye, ya da burjuvazinin "ilerici" kanadına terkeden sağ ve "sol" kuyrukçu akımlar, sınıf mücadelesi platformunda 12 Mart mihenk taşına vuruldukları zaman, mülksüzleşen orta sınıfların politik plandaki temsilcileri olarak iflas bayrağını çekmişlerdi, ama şüphesiz yokolmamışlardı... Küçük burjuvazi ve tekel dışı burjuvazi her ne kadar her gün iflase sürükleniyor ve biraz daha yokolu-yorsa da, bunların tamamen yokolmaları, ancak toplumsal gelişimin çok daha ileri düzeylerinde söz konusu olacağı için, 12 Mart dönemi bitip de yeni bir süreç başladığı zaman, işçi sınıfı sosyalizminin yanısıra, küçük burjuva ve burjuva sosyalizmlerinin de yeniden (ama bu sefer daha değişik biçimlerde) sahneye çıktıklarını görüyoruz.

MDD'CİLİKTE UDD'CİLİĞE

1971 öncesinde sağdan ve "sol"dan yorumlarıyla MDD'cilik olarak sahneye çıkan burjuva ve küçük burjuva sosyalizmlerinin, 1971 sonrasında UDD'cilik adı altında sahneye çıktığını görürüz. "MDD'ciliğin ve UDD'ciliğin ortak iddiası, sosyalist devrimden önce ismine 'milli demokratik devrim', 'ulusal demokratik devrim', 'ileri demokratik devrim', 'ileri demokratik halk devrimi' dedikleri ayrı bir devrim aşamasının söz konusu olduğudur.

"MDD'cilik ve UDD'cilik iddialarını, Türkiye'de burjuva demokratik devriminin esas olarak yapılmadığı veya tamamlanmadığı tesbitlerine dayandırmaktadırlar. MDD'ciler şöyle diyorlardı: 'Hiçbir ülke birincisini (MDD'i) gerçekleştirmeden, bağımsız bir ülke, feodal kalıntılardan arınmış demokratik bir ülke durumuna gelmeden, ikincisini, sosyalist devrimi gerçekleştirmeyi düşünemez.'

"Türkiye'de burjuva demokratik devrimin esas itibarıyla gerçekleşip gerçekleşmediği konusuna ilişkin olarak UDD'cilerin sahip oldukları görüş de, MDD'cilerin benzeridir. O kadar ki, MDD'ciler ileri bir kapitalist ülke olan Fransa'da bile bu sürecin tamamlanmadığını iddia ederler. UDD'ciler de sosyalist devrimden önce kimi yerde 'ileri demokratik devrim' dedikleri bir devrimin zorunlu olduğu görüşüne sahiptirler.

"Sağ oportünizmin bu değerlendirmeleri, yukarıda da belirtildiği gibi onları burjuvazinin kuyruğuna takılmaya mahkum etmiştir. Bu kuyrukçuluk kendini, 1971 öncesinde 'cuntacılık', 1973 sonrasında ise 'CHP'cilik' olarak göstermiştir.

"Sağ oportünizm, sosyalizm için mücadele perspektifini arkaya iterek demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin karşılıklı diyalek-

tik ilişkisini görmezden gelirken, 'sol' oportünizm de tersine, demokrasi mücadelesinin önemini küçümseme ve onu inkar etme olarak ortaya çıkmaktadır. 'Sol' oportünizme göre demokrasi için mücadele etmek reformizm ve oportünizmdir. Sağ oportünizm, demokratik hareketlerin anti-kapitalist bir yönelim içinde olmalarının sosyalist devrim için yarattığı yeni olanaklara gözünü kapar, 'sol' oportünizm ise 'madem ki öyle, o zaman herşeyi sosyalist devrim halleder' der." (Bu alıntılar Çark Başak'tan yapılmıştır).

Ölkemiz koşullarında, sağ oportünizm gibi "sol" oportünizm de burjuvazinin kuyruğuna takılmaktan başka sonuç veremezdi, vermemiştir. Günümüz koşullarında, kapitalizmin orta derecede geliştiği bir ülkede artık küçük burjuvazinin yada tekel dışı burjuvazinin öncülüğünde bir devrimci atılım-dan bahsedilemez. Her büyük toplumsal olay, artık iki temel sınıftan, burjuvazi yada proletaryadan birinin damgasını taşımak zorundadır.

TEK DEVRİM SÖRECİ

Çark Başak şöyle diyor: "Sosyalist devrim, partimizin temel stratejik hedefidir. Bu temel stratejik hedef'e bağlı kılınan ve anti-empyralist, anti-faşist, anti-sovnet, anti-tekel hedefler altında gerçekleştirilecek geçici devrimci, demokratik iktidar ise, tek ve birleşik devrim sürecinin yakın stratejik hedefini oluşturmuyor.

"Partimiz bu tek ve birleşik devrim süreci içinde öngördüğü, devrimci bir karakter taşıyacak demokratik iktidarı, sosyalist devrim perspektifinden koparmadan, başlıbaşına bir amaç olarak mutlaklaştırmadan, ona ayrı bir 'devrim' niteliği vermeden ele almaktadır. Partimiz demokratik iktidarı, sosyalist devrim geçişini ilk evresi haline dönüştürme, devrim sürecinin daha ileri mevizlere sıçramasını sağlayacak nesnel bir olanak haline getirme perspektifiyle yaklaşıyor.

"Demokratik iktidarda somutlanan yakın stratejik hedef'e partimiz sosyalist devrim bir öngirisi olarak yaklaşmaktadır. Devrimci bir karaktere sahip demokratik iktidar, bu anlamda, bir geçiciliğe sahip olacaktır. Henüz proletaryanın devrimci iktidarının ifadesi olmayan ve işçi sınıfının öncülüğünde emekçilerin ortak demokratik iktidarını oluşturan politik yapıyla, Türkiye'nin empyralizmin her türlü baskı ve sömürsünden kurtulması ve işbirlikçi, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin gerici, baskıcı, sömürücü egemenliklerine son verecek demokratik görevleri içeren programıyla demokratik iktidar, süreklilik kazanabilecek ve böylece kapitalizm ile sosyalizm dışında yeni ve başka bir politik toplumsal yapıyı yaratacak bir almasıktır. Bu politik ve toplumsal yapı, sınıf mücadelesinin son derece sert biçimde devam ettiği koşullarda, ya geriye itilerek kapitalizme dönüş tehlikesiyle karşı karşıyadır, yada hızla derinleşmek ve sosyalist devrimin bir öngirisi olarak işlevini ve görevlerini yerine getirerek sosyalizme kavuşmak zorundadır."

Öte yandan, "iki ayrı devrim teorisi saptırması ile, tek bir devrim sürecinin kapsamı içinde, demokratik ve sosyalist görevlerin ayrı ayrı yer almasına göre birbirlenebilecek evreleri ve aşamaları birbirine karıştırmamak gerekmektedir." İki ayrı devrim süreci teorisi, bu karıştırmaya ile malul olduğu için, Lenin'in bilimsel sosyalizme değerli bir katkısı olan demokratik devrimin sosyalist devrimle dönüştürülmesi teorisini anlamamaktan veya bunun saptırılmasından başka bir şey değildir.

Lenin demokratik devrimin sosyalist devrimle dönüştürülmesi teorisini geliştirirken bunu söylüyordu: "Günümüz Rusyası'nda devrimin muhtevasını oluşturan şey, iki mücadele gücü değil, belirli ve farklı iki sosyal savaşımdır. Bunlardan biri, bugünkü o-tokratik-feodal sistemin içinde, diğeri ise henüz doğumuna tanık olduğumuz geleceğin burjuva demokratik sisteminde yer almaktadır." Yani Lenin bu teoriyi geliştirirken belirgin ve farklı iki sosyal yapıya karşı mücadele perspektifini ayrı ayrı dikkate alıyordu. Bu teori, özellikle empyralist çağa burjuva demokratik devrimlerini yapmadan ulaşan toplumlar için yeni devrimci perspektifler açıyordu.

Bu teori tarihsel deneylerin de kanıtlandığı gibi sürekli olarak gelişen ve zenginleşen bir teori durumundadır. Feodal üretim ilişkilerinin hâlâ var olduğu toplumlarda, yani "belirgin ve farklı iki sosyal yapının" bulunduğu ülkelerde, demokratik devrimin sosyalist devrimle dönüştürülmesine ilişkin leninist teori büyük önem taşımaktadır. Diğer yandan, feodal üretim ilişkilerinin ve feodal artıkların giderek önemsiz hale geldiği veya esas itibarıyla tasfiye edildiği toplumlarda, bu teori, işçi sınıfı partileri için sosyalist devrimle yönelme bakımından acılımlar sağlamaktadır. Orta ve ileri derecede gelişmiş kapitalist toplumlarda, egemen olan sosyal yapı tek olmakla birlikte, tekelcilerin varlığı ve burjuvazi içinde yer alan ayırışmalar, tekelci büyük burjuvaziyi soyutlayarak onun ekonomik ve politik egemenliğini sınırlama ve giderek tasfiye etme hedefine yönelik geniş tabanlı demokratik hareketlerle iktidar kapılarını açma olanaklarını ortaya çıkarmaktadır.

Böyle toplumlarda demokratik ve sosyalist görevler, "belirgin ve farklı iki sosyal yapıdan" değil, esas itibarıyla "aynı sosyal yapı"dan kaynaklanmakta olduğu için, birbirlerine iyice yaklaşıp ve iç içe geçmektedirler. Antiempyralist, antifaşist ve antitekel demokratik hareketlerin gelişmesi ve başarıya ulaşması bu koşullarda, sosyalist devrimi başlatma veya gerçekleştirme ile sonuçlanmaktadır, sonuçlanabilir. Bu bakımdan, bu teori, demokratik ve sosyalist görevlerin iç içe geçtiği orta ve ileri derecede gelişmiş kapitalist toplumlar için de, bu iç içe geçmenin öngülüğünü taşıyarak ve çağdaş gelişmeler dikkate alınarak, yine geçerliliğini korumaktadır, evrenseldir.

Sağ oportünizm, demokratik devrimin sosyalist devrimle dönüştürülmesine ilişkin leninist teoriyi dogmatik semalar halinde Türkiye'ye aktarmakta ve Türkiye'deki devrimi, birbirinden mekanik bir şekilde ayrı devrim olarak ele almaktadır. Devrim sürecinin tekliline gözlerini kapatmakta ve sosyalist devrim perspektifini bilinmez bir geleceğe bırakmaktadır.

TEKLEŞMEDE MİHENK TAŞI

Bu yaklaşım, Türkiye komünist hareketinin teklesmesi sorununun her zamankinden daha da fazla gündemde olduğu günümüz koşullarında daha da büyük önem taşımaktadır.

Türkiye komünist hareketinin ülkemiz koşullarında bir değil, birden fazla kanallardan gelişerek günümüze geldiği apaçık ortadadır. Gene bunun kadar açık olan bir diğer yapısal gerçek ise, komünist hareketin bu gelişme kanalları içinde burjuva ve küçük burjuva sosyalizmleriyle iç içe, onlarla hem bir arada, hem de kıyasıya bir mücadele süreci içinde geliştiğidir. Bu sebepten komünist hareketin teklesmesi, cesitli kanallar içinde evrilerek günümüze kadar gelen yapıların bir tek parti içinde kaynaşması sorunu ele alınırken, bu gerçeği hiç unutmamak gerekmektedir. Şurası açıktır ki, eğer böyle olmasaydı, hepsi de bilimsel sosyalist platformda sayılabilecek bu hareketler pirüpak olsalardı, küçük burjuva ve burjuva sosyalizmlerinin ideolojik-politik-örgütsel etkilerinden tamamen arınmış olsalardı, o zaman zaten ortada teklesmek diye asılması bu denli zor bir sorun olmazdı.

Teklesmek eğer bir ütopya olarak kalıyacaksa, eğer somut-canlı bir gerçeklik olarak ele alınıp hayata geçirilmesi için mücadele verilecekse, önce varolan gerçeğin iyice anlaşılması, aşılması gereken engellerin neler olduğunun açıklıkla görülebilmesi gerekir.

Sorunu, teklesme sorununu Türkiye somutunda, canlı yaşayan bir gerçeklik olarak ele aldığımızda, proletaryanın birleşik komünist partisinin ve onun ideolojik-politik temellerinin yaratılmasında belirleyici olan noktanın devrim sorunu olduğu görülecektir. Oportünizmle devrimci marksizm arasındaki mücadele bu noktada odaklaşacak ve bu sorunun çözülmesine damgasını vuran, yeni sürece de damgasını vurmuş olacaktır.